

[Gammelgaard]

Erhvervsinvesteringerne, boligbyggeriet og industriens eksport oplever vækstrater, som ligger klart over det europæiske gennemsnit. Danmarks industriinvesteringer ventes således at vokse med 42 pct. i perioden 1982-1984, hvilket er hele 29 procentpoint over det europæiske gennemsnit.

Sammenholdes dette forhold med den kendsgerning, at den danske indkomstudvikling nu ligger under vore handelspartners, er der al mulig grund til at tro, at den nuværende positive udvikling i beskæftigelsen vil fortsætte.

Hr. Svend Auken glemte jo fuldstændig i sin redegørelse for, hvad Nationalbankens sidste årsberetning indeholdt, at fortælle om alle de positive udsagn vedrørende den økonomiske udvikling under den nuværende regering.

Skal jeg prøve at opsummere aspekterne for arbejdsløshedssituationen, må det være noget i retning af, at der er grund til optimisme. Det har vist sig, at regeringens genopretningspolitik i form af offentlige besparelser, stram indkomspolitik og fast kronekurs er det rette metodevalg til bekæmpelse af arbejdsløsheden. Det er den generelle politik, der er afgørende; det er den politik, der kan føre til det rigtige resultat.

På ét område var jeg ganske enig i det, som hr. Svend Auken udtalte, i hvert fald når det gælder den principielle holdning, og det er bekæmpelsen af ungdomsarbejdsløsheden. Ungdomsarbejdsløsheden er dette samfunds største problem, og vi har en særlig forpligtelse til at gøre noget ekstraordinært på dette område. Regeringens såkaldte ungdomspakke udgør da også en bred vifte af initiativer, som tilsammen vil kunne fremskaffe over 16.000 nye arbejds- og uddannelsstilbud til unge under 25 år i 1984. Det så vi ikke tilsvarende under socialdemokratisk ledelse her i landet.

Herefter skal jeg vende mig til det forslag, som socialdemokratiet og vel også SF har fremsat vedrørende nedsættelse af arbejdstiden. Socialdemokratiet tror, at man med sit forslag om nedsættelse af arbejdstiden har fundet de vises sten til bekæmpelse af arbejdsløsheden.

Fra konservativ side er vi ikke blinde for, at en kortere arbejdstid, som arbejdsministeren sagde det, kan have en række velfærdsmæssige fordele, men det skal understreges,

at det ikke er et spørgsmål, som det tilkommer regeringen og folkettinget at løse; det er et spørgsmål, som henhører under arbejdsmarkedets parters kompetence.

Vi afviser, at en arbejdstidsnedsættelse med ét slag skulle kunne løse alle vore ledighedsproblemer, sådan som socialdemokratiet påstår - tværtimod. For det første vil en generel arbejdstidsnedsættelse betyde, at hele indkomspolitikken vil blive slået i stykker, i hvert fald hvis man, som socialdemokratiet foreslår det, gennemfører en arbejdstidsnedsættelse med lønkomensation. Denne kendsgerning, at indkomspolitikken bliver slået i stykker, påpeger bl.a. budgetdepartementet i sin konsekvensberegning af det socialdemokratiske oplæg til økonomisk politik for 1984-89.

For det andet vil en nedsættelse af arbejdstiden give sig udslag i stigende offentlige udgifter og dermed et stigende skattetryk. Det hænger sammen med, at flere vil blive ansat i den offentlige sektor, og de deraf følgende nye udgifter. En oppustning af de offentlige udgifter og skattetrykket i den størrelsesorden, der bliver tale om, vil true hele den økonomiske udvikling og ødelægge de resultater, der allerede er nået i den økonomiske politik.

Vi går imod den generelle arbejdstidsnedsættelse, men ønsker mere fleksible arbejdstidsregler. Det vil give fordele for såvel arbejdstagere som virksomheder. Bygninger og produktionsapparat vil kunne blive benyttet en større del af døgnet, hvorved kapitalomkostningerne pr. produceret enhed bliver mindre. Derved forbedres virksomhedernes konkurrenceevne. For forældrene vil fleksible arbejdstidsregler betyde, at institutionspasing af børnene indskrænkes, således at familielivet stimuleres og udbygges. Endelig vil en større fleksibilitet betyde, at ældre vil kunne nedtrappe arbejdsindsatsen gradvis.

Men det forslag til kortere arbejdstid, som socialdemokratiet har fremsat, vil føre til øget inflation, stigende rente og større skattetryk. Det må vi vende os imod, og vi finder altså i det hele taget, at spørgsmålet henhører under arbejdsmarkedets parters kompetence.

Tørnæs (V):

Det er jo ikke mere end godt en måned siden, vi her i tinget havde en debat om ar-